

Posudek pedagoga hlavního oboru a vedoucího diplomních úkolů Jana Jiruchy

Jan Jirucha po celou dobu svého studia dělil svůj čas i energii mezi své povinnosti profesionálního jazzového trombonisty, péči o rodinu a studium skladby na naší katedře. Konstatuji, že toto vytížení na jeho skladatelské práci a plnění ostatních studijních povinností nezanechalo žádnou stopu, a že jak po formální, tak odborné stránce plnil veškeré povinnosti.

Jeho hudební jazyk je jeho jazzovým zaměřením v kladném slova smyslu ovlivněn a zároveň splňuje veškeré nároky autonomní skladatelské tvorby. Během svého studia se věnoval široké škále kompozičních tvarů, od vokálně instrumentální tvorby, přes sólový klavír, smyčcový orchestr, rozličná instrumentální seskupení včetně jazzového orchestru, k pozoruhodné bakalářské skladbě, třívětému trombonovému koncertu. V něm tvůrčím způsobem zužitkovává své interpretační zkušenosti a schopnost podnětným způsobem převádět své značně různorodé inspirační zdroje do precizního hudebního tvaru.

Zdroje inspirace jsou v Jiruchově tvorbě často mimohudební, např. ztvárnění historických námětů, literární a básnické zdroje. Na druhou stranu inspirací jsou mu také samotné praktické zkušenosti aktivního interpreta. Pod tímto zorným úhlem Jirucha dospívá ke kompozičním řešením, která by jinak byla těžko dostupná.

Pracovní metoda je v jeho případě výrazně procesuální, třebaže před započítím kompozice existuje určitá obecná představa výsledku. Ten ale nakonec – kromě vnějškově zadaných parametrů skladby – vzniká postupným zpřesňováním prvotního nepříliš specifického tvaru skladby. Teprve během tohoto procesu autor dospívá k originálním řešením, která přinášejí, jak věřím, specifické rysy jeho již poměrně vyhraněného hudebního jazyka. Součástí jeho stylu je i schopnost důmyslných formálních a kompozičně technických konstrukcí, které ale na sebe neupozorňují. Mají spíše za cíl dosažení uspokojivého kompozičního tvaru a při běžném poslechu zůstávají v pozadí.

Ve své teoretické práci Jirucha potvrdil svou suverénní schopnost teoretické reflexe, třebaže jeho doménou je skladatelská a interpretační praxe. Dokázal v ní skloubit oba tyto typy pohledu.

Považují proto Jana Jiruchu za plně způsobilého podrobit se státní bakalářské zkoušce a doporučuji přijmout obě součásti bakalářské práce k obhajobě.

Nějaká skladba A, písemná práce B.

V Trněném Újezdu, 10.9.2021

prof. Hanuš Bartoň